

# Вивчення Біблії

Урок на 2 листопада

## Порятунок Єремії

**Ключовий вірш:** Цар наказав Евед-Мелехові ефіопові, кажучи: "Візьми звідси тридцять чоловік і виведи пророка Єремію з темниці, перш ніж він помре".  
**Єремії 38:10**

**Вибране Писання:**  
**Єремії 38:1-28**

Серед усіх Божих слуг протягом усієї історії людства пророк Єремія стоїть на особливому місці. Зверніть увагу на дивовижну природу його покликання бути пророком, коли він був ще зовсім молодим. Єремія писав про цю подію: "І було до мене слово Господнє, що говорило: "Перед тим, як Я утворив тебе в утробі твоїй: Я знав тебе ще перед тим, як утворив тебе в утробі матері, Я знав тебе ще перед тим, як ти народився, Я освятив тебе, і настановив тебе пророком для народів. І сказав Я: Господи Боже! Ось я не можу говорити, бо я юнак. А Господь промовив до мене: Не кажи: Я юнак, бо ти підеш до всіх, до кого Я пошлю тебе,

і все, що Я тобі накажу, ти будеш говорити. Не бійся їхніх облич, бо Я з тобою, щоб визволити тебе, говорить Господь". Єремія 1:4-8

Ми можемо добре уявити, який вплив на життя молодого Єремії справила ця звістка. Адже Бог говорив безпосередньо до нього! Крім того, йому було відкрито, що він знав про Бога ще до того, як був сформований в утробі матері. Ще більше Єремію вразило те, що він був освячений Богом ще до народження і визначений бути пророком для всіх народів. Можливо, Єремія був приголомшений цією звісткою. Він, можливо, задавався питанням, як Божя воля буде або навіть може бути виконана. Здається, всі сумніви розвіялися, коли Бог наділив його силою. Ми читаємо: "І простягнув Господь руку Свою, і доторкнувся до уст моїх, і промовив до мене Господь: "Ось Я поклав слова Свої: Ось Я вклав Свої слова в твої уста. Ось Я сьогодні поставив тебе над народами та над царствами, щоб викорінювати й виривати, руйнувати й кидати, будувати й насаджувати". (вірші 9,10). Натхнений цими надзвичайними обітницями, Єремія розпочав своє служіння, безстрашно і вірно проголошуючи Слово Боже Ізраїлю, Юдеї та іншим народам.

За часів Седекії, останнього юдейського царя, пророцтва Єремії були відкинуті юдейським керівництвом. Пророк сміливо сказав Седекії та його правителям, щоб вони прийняли той факт, що Бог збирається наблизити кінець їхнього правління. Єрусалим буде зруйнований. Єдиним шансом на виживання для них було визнати, що вавилонське вторгнення і завоювання Єрусалиму було Божим покаранням за їхню непокору і затуля непокору. Якби вони підкорилися волі Божій, їхні життя були б врятовані. Натомість намісники Седекії наполягли на тому, щоб ув'язнити Єремію в покинутій цистерні. Вони сказали, що Єремія послаблює волю народу, що є актом зради. Цистерна, в яку кинули Єремію, була повна дзеркальної глини (Єремії 38:1-6). Ми можемо уявити собі внутрішню боротьбу віри, яку він пережив. Чи мав він там померти? Невже Бог покинув його?

Можливо, Єремія роздумував над Псалмом 40. "Я терпеливо чекав Господа, і Він звернувся до мене, і почув мій крик. Він також вивів мене з жахливої ями, із дзеркальної глини, і поставив ноги мої на камінь, і зміцнив мої кроки". Псалми 40:1,2

Ми віримо, що Бог продовжує визволяти Свій народ із ситуацій "дзеркальної глини". Приклад

вірності та довіри Єремії продовжує надихати  
Господній народ. "Бог - наш притулок і сила, поміч  
у скруті. Тому не будемо боятися". Псалми 46:1,2